ARQUEBISBE

CARTA DOMINICAL

358. AJUDEM L'ESGLÉSIA EN LES SEVES NECESSITATS

8 de novembre de 2026

L'Església és una gran família. Ho és perquè neix de l'amor de Déu i perquè, des de fa dos mil anys, continua fent present l'Evangeli arreu del món a través de la pregària i les celebracions de la fe, l'anunci de la Paraula i el servei als més necessitats. Aquesta missió, que és espiritual i alhora profundament humana, només és possible gràcies al compromís de moltes persones que, amb generositat, ofereixen el seu temps, les seves capacitats i també els seus recursos materials.

A la nostra arxidiòcesi de Tarragona, la munió de parròquies, comunitats religioses, centres d'acollida, projectes assistencials, iniciatives educatives o culturals, les celebracions litúrgiques i les accions evangelitzadores… són una expressió viva d'aquesta presència de l'Església al servei de tothom. Es tracta d'una tasca silenciosa, sovint discreta però imprescindible, que acompanya les persones en els moments de joia i també en les hores de dificultat, que consola els qui sofreixen, educa en els valors de l'Evangeli i manté viu un patrimoni espiritual, cultural i artístic que forma part de la nostra història. La dimensió pastoral d'aquesta presència és particularment important. L'Església no és una realitat llunyana ni una institució separada de la vida quotidiana de les persones. Moltes vegades, darrere d'una porta oberta, d'una paraula d'acollida o d'una ajuda concreta hi ha el rostre proper d'una comunitat cristiana que procura fer visible la misericòrdia de Déu.

Perquè aquesta missió pugui continuar, l'Església necessita també el suport material dels seus fidels i de totes aquelles persones que valoren el bé que realitza. Ajudar l'Església en les seves necessitats no és simplement una aportació econòmica; és un gest de corresponsabilitat eclesial i una manera concreta de participar en una obra que beneficia tota la societat. És contribuir perquè una parròquia pugui continuar essent casa oberta; perquè un prevere, un agent de pastoral o un voluntari pugui dedicar-se al servei de les persones; perquè els temples continuïn essent espais de pregària i de trobada; perquè l'acció caritativa arribi als qui més ho necessiten i perquè l'Evangeli pugui continuar essent anunciat a les noves generacions.

La primera comunitat cristiana compartia els seus béns perquè ningú no passés necessitat. Aquest esperit continua essent avui una invitació per a tots nosaltres. Sant Pau recordava als cristians que «Déu estima el qui dona amb alegria» (2Co

9,7). Donar, en efecte, no és perdre, sinó participar en la lògica generosa de l'amor de Déu. Cadascú pot col·laborar segons les seves possibilitats, amb llibertat i amb alegria, sabent que tota aportació, gran o petita, és valuosa quan neix d'un cor generós.

Per això, adrecem una cordial invitació als cristians catòlics de la nostra arxidiòcesi perquè sentin com a pròpia la responsabilitat de sostenir la vida i la missió de l'Església. Que el Senyor beneeixi tots els qui, amb la seva generositat, contribueixen a construir una Església viva, missionera i propera, capaç de continuar essent signe d'esperança, de fraternitat i d'amor enmig del nostre món.

Ben vostre,

† Joan Planellas i Barnosell
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat